

den særlige Stilling til Hertugdømmerne, idet der paa den ene Side er fastsat et Fællesskab med Hensyn til mangfoldige meget vigtige Institutioner, og paa den anden Side en bestemt Sondring i Budgettet mellem Kongeriget og de øvrige Landsdele. Det er derfor allerede tidligere blevet taget under omhyggelig Overveelse, hvorledes man kunde bringe en Sandhed ind i Budgettet uagtet denne Stilling, hvorledes man kunde bevirke, at Thingets Beslutninger med Hensyn til hele den finansielle Stilling ikke skulde blive betydningsløse og kun være et Skin. Den Udvei, som man har troet at kunne finde, bestod dert, at man holdt det Overskud, som muligen maatte fremkomme ved Finantsloven, sondret, saaledes at det alene kom til at tilhøre Kongeriget. Det er nemlig indlysende, at, hvis Overskuddet paa de forskellige Landsdeles Budgetter falde sammen, saa vilde vor Indskyldelse paa Finantserne kun blive et Skin; thi da vilde vort Overskud komme til at udfylde det muligt Manglende, der kunde være fra Hertugdømmernes Side. Man maatte derfor gaae enten denne Vej, eller man maatte bestemme, at, dersom Overskuddet skulde indskyde i den fælles Beholdning, saa maatte der fra Hertugdømmernes Side indskyde et Overskud, der forholdsviis svarede til vort Overskud. Det er disse Fremgangsmaader, som man kunde bruge, og det er tillige den Knude, som man skal slaae om alle Bestemmelser i Finantsloven; thi naar den ikke findes, saa ville Finantslovens Bestemmelser falde fra hinanden som Perler af et Baand, hvorpaa der ingen Knude findes. Jeg troer, derfor, at det er vigtigt, at vi allerede nu have Opmærksomheden henvendt derpaa. Et andet Punkt, som jeg vilde tillade mig at udbede mig Oplysning om af den ærede Finantsminister, hvis han vilde meddele den, er med Hensyn til den Stilling, som de andre Landsdeles Budgetter have. Det er nemlig ingenlunde en ringe Mislighed, at tage Beslutning om finansielle Anliggender, der tillige vedrøre andre Landsdele og udøve Indskyldelse paa dem, uden at være bekendt med disse Landsdeles finansielle Stilling. Lad os betragte os og de andre Landsdele som Personer, forenede i et fælles Foretagende; men, naar flere Perso-

ner i Forbindelse ville udføre et fælles Foretagende, f. Ex. et Handelsforetagende, da er det af Vigtighed for dem at kjende hinandens finansielle Forsatning; men i denne Henseende ere vi jo endnu i den fuldkomneste Uvidenhed, i det dybeste Mørke. Det er ikke saaledes, som om der fra vor Side skulde være noget Dunst om at blande os i de andre Landsdeles finansielle Anliggender, men det er saaledes, at vi maae kjende disse Landsdeles finansielle Stilling, dersom vi skulle kunne tage fornuftige Beslutninger. Da der nu i en Række af Aar, lige siden Christian den Ottendes Thronbestigelse, har været Offentlighed i Finantserne, da det altid har været Skik og Brug, at Fællessbudgetter, Budgetter, som omfattede alle Landsdele, bleve meddeelte de forskjellige Stændersforsamlinger, saa haaber jeg, at den høitærede Finantsminister ikke vil tage mig det Spørgsmaal ilde op, om der ikke snart kan ventes en Offentliggjørelse af Budgetterne for de øvrige Landsdele.

Finantsministeren: Hvad angaaer det sidste af den ærede Rigsdagsmand, der nu havde Ordet, berørte Punkt, da kan jeg ikke give ham Ret i, at det skulde være umuligt, her at tage Beslutning, medmindre man var bekendt med de af Hans Majestæt approberede Budgetter for de øvrige Landsdele. Jeg skal dernæst bemærke, at det er Hensigten, for næste Finantsaar, som nu efter en derom tagen allerhøieste Bestemmelse er det samme for de øvrige Dele af Monarchiet som for Kongeriget, at bevirke lignende Publicationer med Hensyn til Budgetterne for hele Monarchiet som dem, der have fundet Sted for Aaret 1848 og indtil Aaret 1848 inclusive; derimod er det ikke min Hensigt for Hans Majestæt at andrage om, at der publiceres Noget angaaende Hertugdømmernes særlige Budgetter, forinden den særlige Finantslov for Kongeriget er emaneret, saaledes at det Hele paa eengang kan foreligge Offentligheden. Overligere Oplysninger angaaende Hertugdømmernes Finantsforhold finder jeg mig ikke bespiet til her at meddele, fordi jeg anseer det uføreneligt med den Stilling, hvori Kongeriget og Hertugdømmerne for Dieblikket staae til hinanden; det er jo naturligviis en Selsølgje, at de Byrder, som vedkom-